

Poeta, amor et mundus



PŘÁTELSTVÍ

Přítel mne udeřil, rána mě pálí,
krev se mi od srdce do mozku valí,

odcházím mlčky a těším sám sebe,
nikdy jsem v životě nezahlavil tebe.

Lépe je, když někdo udeří holí,
zrada a zklamání přece víc bolí.
Člověku se pak déle už nechce žít.
On chce své srdce před všemi skrýt,
aby nikdo neviděl, jak hrozně mu krvácí,
když přátelé od něho mlčky se odvrací.

(napsáno ve 14 letech pod dojmem okupace vojsky Varšavské smlouvy)

KAPIČKO

Slunce ozářilo jarní den,
ve vzduchu zazněl chorál ptačí.
Teprve tehdy byl jsem spokojen,
neboť jen láska k mému žití stačí.

Byl jsem tou dívkou okouzlen.
Jak kapka rosy na slunci se třpytí.
Taktéž i v jejím pohledu hloubavém
očička malá radostně svítí.
Usměj se na mě, kapičko malá,
usměj se třeba jen maličko.
Vím, žes mi za lásku stála.
Nebud' už smutná, kapičko.

Žiješ tu lidem pro radost,
žiješ tu pro mou lásku.
Pro tvoji tvářičko veselou
dal bych život svůj v sázku.

Až sluníčko za mraky odejde.
kapička ztratí svůj smích,
avšak na rozdíl od tebe ona je z vody,
u tebe byl by to hřích.

Musíš mi zářit na cestu,
nechci jen o tobě snít.
Tebe jsem zvolil za nevěstu,
s tebou chci pro lásku žít.

NOVOROČNÍ

Zanikla hvězda

a s přípitkem vzpomínek

odešel čas

Spěchal

aby nic nezmeškal

Kam poděl se smích

Nevím

je to dávno již

co v zrcadle viděl jsem úsměv

rozzářené rty

Zvedám sklenku

a hledám v perlicím víně

svou tvář

Tu jsem však nenašel

Zírá na mne jen samota čtyř stěn

Vakuum lunární číše

chtělo mě přesvědčit

že duše se ztratila

Ptám se kam

Avšak nenalézám odpověď

Cítím

že odešla do tmavé noci

přivítat Nový rok

Hloupá

proč odešlas

Nemáš snad dost toho bloudění

Neposlechla

Dobře ti tak

Toulej se
a hledej si to své pomíjivé štěstí
Nevlídny Kerberos
statný to Kyklop
odzvoni tvému bytí
Vím však
že najdu pokračování
v právě zrozené Venuši
jež ještě čeká
na svítání života